

Stâlpul de Foc deasupra profetului.

O înregistrare a unei lumini supranaturale de pe cameră.

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Chapter 8.
Romainian.

Înger Apare.

Cartea Faptele Apostolilor consemnează multe evenimente spirituale care s-au întâmplat oamenilor lui Dumnezeu în timpul primului secol al Bisericii. Apostolul Pavel a fost unul dintre acei oameni a căror viață a fost mereu atinsă de experiențe ciudate. Chiar și convertirea lui, așa cum am văzut în capitolul 6, a fost ciudată, unde a fost lovit de o Lumină mai strălucitoare decât soarele de amiază. La fel de ciudată a fost și lumina care a apărut la 11 iunie 1933, peste râul Ohio, în prezența a multe sute de martori, când o voce a vorbit din ea și ia dat fratelui Branham însărcinarea sa. Capitolele

anterioare povestesc despre nașterea ciudată a fratelui Branham și despre multe dintre întâmplările ciudate, cum ar fi apariția vârtejelor, voci care îi vorbesc și ghicitorii care îi spun că era un semn care îl urmărea. Așa a fost și cu Pavel și cu fenomenele ciudate din viața lui prin care Îl slăvim pe Dumnezeu. Gândiți-vă cât de minunat a tratat Dumnezeu cu Pavel în acest fel și comparați experiențele lui cu cele ale fratelui Branham.

Una dintre experiențele cele mai ciudate lui Pavel în cauză o vizitare ceresc, care a avut loc atunci când a fost trimis la Roma de ca un prizonier, sub acuzația de căpitan de soldații Romani. Înainte de a au setați naviga din Creta, Pavel a spus căpitanul navei că acestea nu ar trebui să stabilească naviga. Dar căpitanul fiind un om de mare, consideră că știa marea, condițiile de vânt, vreme și mare, mai bine decât Pavel, astfel încât el setați naviga oricum. Au fost doar câteva zile de pe insulă, atunci când acestea au fost stabilite asupra de o furtună aprigă. Au aruncat deposedare și de marfă peste bord pentru a ușura navei, ca nu cumva să se scufunde și toate piară. Pavel a fost tăcut pentru o perioadă de timp, până când, după cum citim în Faptele Apostolilor 27:21-22,

21 amenii nu mîncaseră de multă vreme. Atunci Pavel s'a sculat în mijlocul lor, și a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați, și să nu fi pornit cu corabia din Creta, ca să fi scăpat de această primejdie și de această pagubă.

22 Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună; pentru că nici unul din voi nu va pieri; și nu va fi altă pierdere decât a corăbiei.

Trebuie să recunosc că acest lucru a fost o declarație foarte ciudat pentru un om, el însuși un prizonier, pentru a face cu cele responsabile de nava. Când toată lumea a fost temându-se pentru viața lor, el a fost spunând că acestea ar trebui să au ascultat de el, dar acum ar trebui

să fie bine dispus, pentru nici unul ar pieri, deși nava ar fi pierdut. La ce autoritate ar un om ca și Pavel, un prizonier, vorbesc o astfel de declarație? Versetul 23 spune:

23 Un înger al Dumnezeului, al căruia sînt eu, și căruia Îi slujesc, mi s'a arătat azi noapte,

24 și mi -a zis: „Nu te teme, Pavle; tu trebuie să stai înaintea Cezarului; și iată că Dumnezeu ți -a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.”

25 De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întîmpla așa cum mi s'a spus.

Acum de ce a făcut Pavel vorbesc cu o astfel de autoritate? Acesta fost deoarece Dumnezeu a trimis un inger sa stau de el și Paul a spus de cuvinte care acest i-a spus înger. Din moment ce îngerul a fost un mesager al lui Dumnezeu, Pavel ar putea spune „Așa zice Dumnezeu”. Știi cum s-a terminat povestea. Nava a fost pierdută, deși au încercat să treacă prin orice altă cale. Odată aveau de gând să omoare prizonierii ca nu cumva să scape, iar Pavel i-a oprit. Marinarii au încercat odată să treacă peste bord și să scape de ceilalți, iar Pavel le-a spus să nu facă nici asta. Pavel știa că Dumnezeu avea o modalitate de a-i salva, pentru că i s-a spus că nu va exista nicio pierdere de vieți. Vezi cât de important este să păzești Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu a trimis un înger să-i spună lui Pavel cum trebuia făcut, așa trebuia să fie făcut. Pavel nu l-a putut schimba. Căpitanul nu l-a putut schimba. Militarul nu l-a putut schimba. Trebuia să fie exact așa cum i-a spus Îngerul lui Dumnezeu lui Pavel. Acum, când citim această poveste, ne bucurăm în inimile noastre de un înger care i-a apărut lui Pavel, dar vreau să mărturisesc despre un înger care i s-a arătat unui om al lui Dumnezeu în acest secol al XX-lea.

După fratele Branham ciudat tinerețea, după convertirea sa, ani trecut, și el a fost Dumnezeu la cele mai bune de capacitatea sa ca un pastor și muncitor în Împărăția lui Dumnezeu. El avut chiar și un loc de muncă ca un gardian de joc din Indiana. Începutul a ceea ce avea să fie o schimbare extraordinară în viața lui și ministerul a avut loc la începutul lunii martie, 1946 când sa întors acasă pentru masa de prânz și a intrat sub un copac arțar în curtea din fata casei sale, pe 8th street în Jeffersonville, Indiana. Ca el a trecut sub copac, el se referă că un vânt puternic, grabesc, a intrat în copac. I lovit partea de sus a copac arțar și i se părea că pomul ar fi rupt afară. Impact extraordinar cauzat-l să se clatina. Soția sa și alții a alergat la el, gândindu-mă că el a devenit bolnav. El sa întors la ea și a spus aceste cuvinte, „de peste douăzeci de ani de nu am fost în măsură să înțeleagă acest ministerul, acest sentiment ciudat pe mine. Nu pot merge genul asta. Eu au luat pentru a avea raspunsul. Acesta este de la Dumnezeu? Despre ce e vorba?”

I-a spus că va pleca, că o va lăsa pe ea și pe Billy Paul să-L caute pe Dumnezeu cu Biblia și rugăciunea lui și că va afla răspunsul sau nu se va întoarce. (Predica sa „Disperarea” spune cum o persoană trebuie să devină disperată în dorința de a-L avea pe Dumnezeu în viața sa.) Gândește-te cât de disperat trebuie să fi fost în această oră să-i spună soției sale că nu s-ar întoarce fără un răspuns de la Dumnezeu. Cred că asta ar fi practicat ceea ce a predicat. Ce lucru dificil pentru un bărbat să se hotărăscă să facă. Ce dedicare lui Dumnezeu - să-L cunoști sau să mori. Să fie așa în toată viața noastră.

Au format lui minte și intențiile sale, a declarat, fratele Branham a plecat singur să caute pe Dumnezeu într-un loc secret, determinat să știți răspunsul și pentru a găsi pacea în inima lui despre acest sentiment ciudat și aceste fenomene. Ascunzându-se de toată lumea și mergând într-un loc ascuns de rugăciune, unde nu ar fi fost deranjat, s-a aruncat cu fața în jos înaintea lui Dumnezeu. Acum, în cartea „Un om trimis de la Dumnezeu” se menționează (după cum a afirmat adesea fratele Branham) că el se afla la cabana gardianului de la Green's Mill. Acea cabină nu mai stă în picioare: s-a deteriorat și a putrezit până la pământ.

Fratele Branham vorbind pe banda sa „Povestea mea de viață” nu a spus toate micile detalii, așa cum le-a spus soției și copiilor săi și așa cum mi-a spus personal: dar unde a mers în noaptea aceea, deși a spus „la cabana gardianului”, era într-o mică peșteră lângă cabană. Dumnezeu, cândva sau altul în viața mai tânără a fratelui Branham, l-a condus într-o peșteră despre care a vorbit adesea în casetele sale ulterioare și unde a spus că niciun om nu ar putea găsi locul. Peștera este amenajată de natură ca și cum ar fi pentru uzul său personal, deoarece în interior există o stâncă rotundă în formă de masă, o stâncă în formă de scaun și, de asemenea, un loc în care un om să se culce și să doarmă. Nu a pus nimic din toate acestea acolo - pur și simplu era acolo. Din câte știu, singura persoană care a fost vreodată în această peșteră lângă fratele Branham este soția lui, sora Meda. A dus-o odată acolo.

Au fost bărbați care au petrecut cinci sau șase zile în acele păduri căutând peștera, iar locația ei rămâne încă un secret. Dar fratele Branham mi-a spus că era în peșteră când i s-a arătat îngerul. Sper că aceasta nu este o piatră de poticnire pentru unii care au simțit că, din moment ce fratele Branham a spus, „la cabana rangerului” și pentru că el menționează cuvântul „podeu” și privind pe „fereastră”, că trebuie să fi fost în interiorul unei cabane. Din moment ce nimeni nu a văzut peștera, nu știm cum arată, în afară de descrierea lui. Dar mi-a spus că se afla în peșteră când îngerul i-a apărut pe 7 mai 1946. La fel ca în 1964, când am spus: „Domnule, te percep pe tine că suntești un profet”. el a spus: „Frate Peary, nu spun nimic despre asta în public, pentru că oamenii nu înțeleg ce este un profet”. Sunt sigur că nu a menționat peștera la fel de des în slujirea sa timpurie precum a făcut-o mai târziu, pentru că nu a vrut să fie nevoit să explice tuturor. Putea doar să spună că se afla la cabana rangerului și, din moment ce era în acea localitate, asta ar fi suficient, pentru că oricum nu era dispus să spună nimănui unde se află peștera.

Fratele Branham întins prosterneze pe fata lui în peștera înaintea lui Dumnezeu. Când el a rugat inima lui afară în sinceritatea, cere lui Dumnezeu, a spus că el a ridicat și am așteptat un răspuns. El a fost doar șezând acolo, de așteptare pentru Dumnezeu să vorbesc înapoi. Cât de multe ori am auzit-l spun, „Ei că așteptați pe Domnul...” Atât de des, atunci când ne rugăm, ne face toate vorbesc, și, de îndată ce suntem prin vorbind, ne trezesc și se lasă. El a spus că secretul este după ce te-au rugat să aibă răbdare să aștepte până când Dumnezeu vorbește înapoi. Adică dacă credeți că Dumnezeu te-a auzit, apoi așteptați pentru răspunsul. Fratele Branham au angajat el însuși la voia lui Dumnezeu în viața lui.

Era despre pe la ora 11, care a văzut o lumină ambientală care apare înaintea lui. El a uitat în sus și a crescut pentru a muta spre această lumină și atârnat de acolo acea stea mare. Ea nu avea cinci puncte ca un stele, dar privit mai mult ca o minge de foc. Apoi, el a auzit pașii, și un om de statură mare apropiat de el. Omul cantarea, probabil, două sute de lire sterline, a

avut un ten închis, nici o barba, cu parul de lungime umăr. Ca omul prins ochiul lui, fratele Branham a devenit foarte fricos, dar străin uitat la el într-o manieră cu amabilitate și a început să vorbească. La fel de înger a stat de către Pavel și i-a dat instrucțiuni, deci acest înger a stat de fratele Branham și i-a dat instrucțiuni. Am pus aceste instrucțiuni aici în șapte categorii distincte:

„Nu te teme,” a spus îngerul, pune fratele Branham la ușurința, și a continuat, spunând, „eu sunt un mesager, trimis la voi din prezența lui Dumnezeu cel Atotputernic.” Asta a fost prima faza, calmant orice temeri și identificarea însuși.

În faza a doua, el a vorbit cu fratele Branham despre viața lui, zicând: „Vreau să știi că viața de ciudat a fost pentru un scop în pregătirea să faci o lucrare pe care Dumnezeu a rânduit pentru tine de a face din dumneavoastră de naștere.”

Faza a treia: îngerul spunându-i că au existat unele condiții care el trebuie să îndeplinească și să păstreze. El a spus, „în cazul în care va fi sinceră, și puteți obține oameni să tu creadă...” Și apoi a mers în faza a patra - rezultatele:

El a spus: „...nimic va sta înaintea rugăciunile voastre, nu chiar cancer!”

Urmăriți acum cuvintele îngerului până în prezent. El a pus fratele Branham la ușurința și a identificat el însuși. El-am spus că el știut despre lui trecut viața și scop. El spus și el a trebuit să fie sinceră, și că oamenii au trebuit să-l cred. Vreau să spun acest lucru în propriile mele cuvinte: în cazul un înger al lui Dumnezeu a spus fratele Branham că el trebuie să fie sincer, cât de mult mai mult trebuie să ne se spune să fie sincer? De asemenea, a fost important că el a obține oameni să creadă, prin urmare, dacă nu credeți că fratele Branham a fi profet al lui Dumnezeu pentru aceasta varsta, apoi mesajul său și Ministerul său nu au fost pentru tine.

Faza a cincea a îngerului mesaj era un avertizare pentru oamenii să-și mărturisească păcatele înainte de ei au venit înainte de acest om al lui Dumnezeu, și că el a fost de a spune oamenilor că gândurile lor vorbesc mai tare înaintea tronului lui Dumnezeu, decat cuvintele lor. Acest lucru a fost un avertizare pentru toate umanitate.

Apoi îngerul a plecat în faza a șasea și -a spus fratele Branham lucruri referitoare la viata si viitorul ministerul. El a fost spus că el ar predica înainte de mulțimi de oameni peste tot în lume și că el ar sta în amfiteatre ambalate, cu oameni întoarse din lipsă de cameră. Biserica lui în Jeffersonville ar deveni un loc centralizat, în cazul în care oameni ar veni din toată lumea, căutând rugăciunile sale pentru eliberarea lor.

Amintiți-vă, fratele Branham era un tânăr needucat, disprețuit și respins în acel oraș. Au fost momente, din cauza vieții tatălui său, în care el mergea pe stradă și oamenii treceau peste stradă pentru a nu merge pe lângă un Branham. Fuseseră atât de săraci încât nu avea nici măcar o cămașă pe care să o poarte la școală, așa că își purta haina și o nasturi până la vârful. Într-o zi, când avea opt ani, a vrut să scrie o poezie care i-a venit în minte și a trebuit să împrumute un creion și o hârtie de la un coleg de clasă. Nu avea nici unul de-al lui. Totuși, aici stătea un Înger al lui Dumnezeu și îi spunea despre o slujire fabuloasă care va avea loc.

Sora Branham îmi spune că atunci când a venit acasă și a povestit despre asta, și când a primit chemarea la prima sa întâlnire din St Louis, Missouri, că trebuia să-i ia cămășile albe și să-i scoată gulerele uzate și să le întoarcă pentru că era prea sărac pentru a-și cumpăra cămașă nouă. Nici măcar nu avea o pereche de pijamale și i-au dat o pereche în St Louis. A venit cu ei acasă, foarte mândru, pentru că nu a avut o pereche în viața lui.

Dar, aici stătea un înger al lui Dumnezeu spunându-i, „Voi predica înaintea de gloate, și mii în toată lumea va veni la tine pentru rugăciune și sfat.” Nu numai asta, dar îngerul a plecat pe la spun că „aveți se ruga pentru regi și domnitori și potențați.”

Puteți întreba: „S-a întâmplat asta?” Să vedem dacă s-a întâmplat.

Fratele Branham s-a întors la micul său tabernacol săptămâna următoare, iar cei vechi vă vor spune despre un tânăr sincer vorbind fără îndoială în mintea lui, spunându-le ce le spusese îngerul și spunând: „Vor fi mii de oameni să vină aici, te vor alunga. Nu vei găsi un scaun decât dacă ești sincer cu Dumnezeu și nu vii devreme.” Oamenii orașului, oameni educați, s-au uitat la el și au spus. „Ei bine, Billy Branham, nu vor face niciodată asta.” Dar au făcut-o? În dosarele fratelui Branham se află o scrisoare a regretatului rege George al VI-lea al Angliei, prin care îi mulțumește că a venit la el, la cererea regelui de rugăciune, când regele s-a vindecat de o boală de picior.

Tot într-o zi, într-o întâlnire, un congressman foarte cunoscut, membru al Congresului Statelor Unite de ani de zile, închis într-un scaun cu rotile, stătea pe spatele culoarului sălii în timp ce fratele Branham predica mesajul său de credință și vindecare. Ca și Pavel în Cartea Faptele Apostolilor, el și-a oprit predica, s-a uitat în jos la acest om și a spus: „Domnule, eu percep că ai credința să fii vindecat. Ridică-te și ieși din scaunul cu rotile.” Iar congressmanul Upshaw, care a fost închis în scaunul cu rotile de peste 60 de ani, s-a ridicat în picioare și a mers pe culoar, laudând pe Dumnezeu. S-a întors la Washington D.C., a stat pe treptele clădirii Capitoliului și l-a declarat pe William Marrion Branham profet al lui Dumnezeu al secolului al XX-lea. Cu credință, atâta timp cât a trăit, congressmanul i-a trimis fratelui Branham o pălărie Stetson de Crăciun în fiecare an. În contrast, au mai fost oameni pe lume care l-au luat din umeri ca pe un necunoscut. Pur și simplu nu ascultau sau nu puteau auzi.

Vindecarea congressmanului Upshaw a fost realizată de Reader's Digest. Nu este interesant că două articole minunate despre vindecări ca acesta din viața și slujirea fratelui Branham au fost publicate de cea mai mare revistă din lume, Reader's Digest, citată pe locul doi după Biblie? Oamenii spun: „L-am citit în Reader's Digest”, în același mod în care alții ar putea vorbi despre Biblie. Nu a fost nimic mai puțin decât Dumnezeu a rânduit-o pentru ca lumea să știe că El a trimis un profet, dacă ar fi ascultat.

Fratele Branham a avut ocazia să-l viziteze pe Papa Pius al XII-lea când se afla la Roma. A fost instruit ce ar trebui să facă pentru a câștiga o audiență cu acest potentat - cum trebuie să se apropie de Papa - și că va trebui să sărute inelul Papei. Acest lucru a fost prea mult pentru fratele Branham, a spus: „Uită de interviu. Nu voi face asta nimănui în afară de Domnul și Mântuitorul meu.” Intervin aici și ignor rezultatele persecuției care va veni: mă întreb dacă când Billy Graham l-a văzut pe Papa, și-a sărutat inelul? Când președintele

Statelor Unite la văzut pe Papa, a sărutat el inelul? Niciodată nu ai fi convins un profet să facă asta. Priviți povestea cuptorului de foc din Cartea lui Daniel din Vechiul Testament; evreii au refuzat să se închine înaintea chipului. Aceasta era o statuie, după cuvântul unui profet, a unui om sfânt!

A șaptea fază a mesajului îngerului a vizat diferitele faze ale slujirii fratelui Branham. Unii oameni se referă la acestea drept primul semn și al doilea semn. Dar fratele Branham a vorbit despre ei ca fiind „trei trageri”. (Ca tragerile pe care le face un pescar pentru a atrage peștele, a fixa cârligul și a lua peștele.) Îngerul i-a spus că, sub ungere, va putea să ia oamenii de mână și spiritul bolii din acea persoană va provoca o asemenea agitație și un resentiment atunci când va intra în contact cu spiritul său, că ar fi capabil să simtă această vibrație fizic în mână. Spunendu-le oamenilor care este boala, ar inspira credința audienței și ei ar crede.

Pentru a vi se arăta că acest lucru este scriptural, trebuie să citiți Ieșirea capitolul 4, versetele 1-8, care vorbește despre semnul din mână pe care Dumnezeu l-a dat mai întâi lui Moise. Moise trebuia să-și pună mâna în sân, iar aceasta avea să se transforme în lepră când o scotea. Trebuia să-și pună mâna înapoi în piept iar mâna lui avea să fie făcută din nou sănătoasă. Semnul din mână i-a fost dat Fratelui Branham, la fel ca și lui Moise, pentru a inspira credința oamenilor, pentru a-i face să înțeleagă că aici a fost un om trimis de Dumnezeu.

Când am văzut pentru prima dată pe fratele Branham, aceasta a fost faza slujirii sale; „trageri”, care a fost manifestată. Când oamenii veneau înaintea lui, cu excepția cazului în care a putut vedea vizibil boala lor, cum ar fi orbire, fiind infirm, sau paralizie, el le-ar lua de mână, și, dacă ar avea păcat în viața lor, el le-a spus mai întâi păcatul lor. Adică dacă acel păcat nu ar fi fost mărturisit deja și sub sângele lui Isus Hristos. El îi avertiza: „Mărturisește-ți păcatele înainte de a veni.”

Un demon el mereu chemat era fumatul de țigări - tutun. El a recunoscut în acel moment, înaintea Asociației Medicale Americane și Departamentul de Sănătate, Educație, Bunăstarea și drogurile știau, că țigările cauzează cancer. El a putut vedea legătura prin spiritul lucrului, și a denunțat-l încă din anii '40. Asta a fost, de asemenea, înainte de femei, într-adevăr a început să fumeze. Pe atunci, nu vezi că multe femei fumau. Nu ai văzut niciodată o reclamă într-o revistă a unei femei care fumează. Dar după ce industria tutunului a obținut toți oamenii pe care i-au putut obține, au început să-l popular pentru femeile să fumeze, iar acum industria trabucurilor le-a luat pe trabucuri și țevile. Ei au încurajat în continuare denigrarea femeilor prin a face să pară plin de farmec și ceva de dorit pentru ei să bea, precum și fum. Acum nu vezi niciodată o reclamă arătând produsele din industria alcoolului dacă nu are o femeie în ea.

La fel cum femeile s-au deteriorat, la fel și Biserica s-a deteriorat. Femeile sunt un „tip” al Bisericii. Nu există nicio modalitate în care un om să o poată preveni. Acesta va fi exact așa cum îngerul ia spus fratelui Branham înapoi în 1946. La fel cum îngerul instruit Pavel și s-a întâmplat după cum i s-a spus Pavel, așa va fi cu mesajul acestui înger, pentru că a venit de la Dumnezeu la un profet al acestei generații.

Al doilea semn sau „trageri” a fost să fie cunoașterea lui secretele inimii. El ar fi capabil să

vorbească doar cu oamenii iar el le-ar cunoaște numele și alte fapte despre ele. (Amintiți-vă, „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde pînă acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”) Oamenii au început să vadă acest lucru manifestat la sfârșitul anilor 1950 și începutul anilor 1960 în ministerul fratelui Branham. Viziunile și aparițiile ulterioare în ultimele luni ale vieții sale a dezvăluit scopul primului semn să-l. A fost de a scoate în evidență și să manifeste toate imitatori. Destul de sigur, unii au ieșit cu el în mîna stîngă, alții în mîna dreaptă, unele cu o furnicătură în cot lor, unele cu ea pana coloana vertebrala, iar unii ar simți-o în urechea dreaptă.

Totul a fost de a arăta că au existat Iane și Iambre tipuri chiar și în această generație, pentru că au făcut-o de dragul lucrului murdar, pentru câștig și fără preocupare pentru oameni, sau Cuvântul lui Dumnezeu sau calea sfințeniei. Ei ar pronunța pe toată lumea vindecată și să aducă o ocară asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Isus a spus: „Nu pot face nimic decât dacă sunt poruncit de Tatăl meu.” Oamenii au venit la fratele Branham și au spus: „Roaga-te pentru mine; Dumnezeu ți-a dat autoritate.” El a răspuns: „Da, am autoritatea, dar nu am porunca.” El n-ar face-o niciodată pînă nu-l arăta Dumnezeu. Nu a făcut nimic decât dacă Tatăl i-a arătat. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru unul care ar rămîne cu Cuvântul.

Cînd a început a doua tragere, discernând gândurile și intențiile inimii, aici a venit o nouă seceriș de evangheliști, și ei ar putea să-ți spună tainele inimii tale și să spună: „Așa spune Domnul.” Nu există spațiu pentru a spune totul, ci o înțelegere deplină, conform revelației Duhului Sfânt și lumina Cuvântului lui Dumnezeu, poate fi găsit pe mesajul înregistrat al fratelui Branham „Unșii din timpul sfârșitului.” Este o ungere autentică a Duhului Sfânt, dar sunt vase false. Vă întrebați unde este asta în Scripturi? Matei 7 spune că vor fi cei care spun: „Doamne, Doamne! N'am proorocit noi în Numele Tău? N'am scos noi draci în Numele Tău? Și n'am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Dar, Isus le-a răspuns, „Niciodată nu v'am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți cari lucrați fărădelege.” Oamenii au venit care au făcut semne și minuni, și dacă ar fi posibil, i-ar înșela pe cei aleși. De ce? Pentru că aveau semnele, dar nu aveau Cuvântul lui Dumnezeu pentru a aduce la corpul miresei.

Fratele Branham avea o viziune unde încerca să danteleze un pantof micuț cu o frînghie mare și nu a putut să o facă din cauza frînghiei fiind mai mare decât ochiul pantofului. În partea a doua a acestei viziuni, el a fost prinderea de pește și a început să arate pe alții cum să prindă pește. Acest lucru a fost mai târziu interpretată de el să însemne că atunci cînd a ieșit cu semnul în mîna el a încercat să le explice oamenilor. Duhul Domnului i-a vorbit și a spus: „Nu poți învăța copiilor pentecostali lucruri supranaturale.” Acest lucru a fost atunci cînd el a încercat să arate alte predicatori cum să facă același lucru pe care îl făcea.

Dar trebuia să existe o a treia tragere, iar Dumnezeu i-a spus cînd i-a descoperit-o: „Păstrează acest secret în inima ta!” Fratele Branham a spus: „Cînd voi pleca de aici, voi avea acel secret închis în inima mea”. A treia tragere, faza finală a slujirii sale - el a spus: „*Acesta va fi lucrul care o va duce pe Mireasă în Răpire*”.

<http://www.believersnewsletter.org>

info.bnl.ministries@gmail.com